

សៀវភៅយ៉ូអង់ និង សាសនាចក្រសេរីនេដេ អាដរនៃទីសុទ្ធ ឡាវឌីសអោ - លខេ បុរាប្អូន

Jeff Pippenger
2025-12-11

លខេ បុរាប្អូន

ខ្ញុំបាទមកដល់ចំណុចមួយក្នុងសចក្រគីដុតិមចំពោះព្រះគម្ពីរយ៉ូអង់នេះ
ដដែលគួរសង្ខេបខេបេនយោសង្ខេបខេបេនចំណុចខ្លះៗពីអត្ថបទបុរាប្អូន និងកំណត់ថា
ឥឡូវនេះ ខណៈដែលយើងយកព្រះគម្ពីរយ៉ូអង់មកពិចារណាដោយផ្ទាល់ជាងមុន
យើងគួររំពឹងអ្វីខ្លះពីព្រះគម្ពីរនេះ ហើយបន្ទាប់មក ដាក់ជាមិនខាន
តើការណ៍ទាំងនេះមានទំនាក់ទំនងអ្វីជាមួយនឹងសង្គមក្រុមនៃវិហារយ៉ា និងប៉ានីយ៉ូម ក្នុង
ដានីយ៉ែល 11:11-16?

យើងបានដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃបទចម្លើយអំពីចម្បាំងរំពឹងហាយដូរ ព្រោះថា
«បទពិសោធន៍» គួរឲ្យមានកំណត់ដោយ «បទចម្លើយ» តាមន័យពុទ្ធករណ៍។
នេះជាលក្ខខណៈមួយនៃពួកមួយសនៃប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់
ខណៈពួកគេច្រើនបទចម្លើយរបស់ម៉ូសេ និងរបស់កូនចៀម
ដដែលគួរនឹកដើម្បីដឹងយ៉ូអង់បុរាណ
ដើម្បីបំភ្លឺកំណត់បទចម្លើយអំពីចម្បាំងរំពឹងហាយដូររបស់អសោយ។ ពុទ្ធករណ៍ធំៗទាំងអស់ចាប់
ផ្តើមសង្ខេបសៀវភៅរបស់ពួកគេដោយការចូលរួមនៃសហគមន៍និងអ្វីស្មារតី
ដោយសារការបោះបង់របស់នាង ឬក៏អាចនិយាយបានថា
ពុទ្ធករណ៍ធំៗទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយចម្លើយបទចម្លើយអំពីចម្បាំងរំពឹងហាយដូរជាមុន។
ខ្ញុំអះអាងថា បទចម្លើយអំពីចម្បាំងរំពឹងហាយដូររបស់យ៉ូអង់ក្នុងជំពូកទីមួយ
ជារឿយៗមួយក្នុងចំណោមរឿងរ៉ាវសំខាន់បំផុតអំពីបទចម្លើយអំពីចម្បាំងរំពឹងហាយដូរ។
ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំគ្រឿងគួរឲ្យអត់ទេ
ប៉ុន្តែតម្លៃហេតុអ្វីខ្ញុំមានការជឿជាក់នេះ គឺដោយសារការភ្ជាប់តាមន័យពុទ្ធករណ៍
ដដែលគួរឲ្យមានកំណត់ជានិមិត្តរូបនៃក្នុងសៀវភៅយ៉ូអង់ ហាក់ដូចជាគន្លឹះមួយ
ឬហៅយ៉ូអង់ជាអ្នកសម្លេងសម្រាប់កំណត់រឿង។ សក្ខីភាពរបស់យ៉ូអង់
មិនគួរតែភ្លេចជាប់ជាមួយខ្ពស់បែនទាក់ស្របផ្សេងៗបំណុលនោះទេ
ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជាកំណត់ចំណុចយោងមួយ ជាពិសេសតាមរយៈនិមិត្តរូបនៃចម្បាំងរំពឹងហាយដូរ
ដដែលគួរឲ្យមានបំផុសឆ្លើយនៃក្នុងជំពូកទីមួយ ហើយជំពូកពីរបន្ទាប់ទៀតកំណត់អត្ថ
សញ្ញាណទាំងរូបភាពសត្វសាហាវក្នុងពេលវេលាសាកល្បងនៃសហគមន៍អាមេរិក
និងពេលវេលាសាកល្បងរូបភាពសត្វសាហាវសម្រាប់ពិភពលោកផងដែរ។
ហើយទាំងអស់នេះគួរឲ្យមានកំណត់នៃក្នុងបទចម្លើយនៃចម្បាំងរំពឹងហាយដូរមួយ ហើយចម្បាំង
រំពឹងហាយដូរមួយមិនមែនជាចម្បាំងរំពឹងហាយដូរដែលមានជីវិត—បើកមិនទទួលបាន
ឡើយ។

យើងក៏បានដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃរឿងរ៉ាវនៃគួរឲ្យមានកំណត់ដោយនិមិត្តរូប
ញញឹម «តើដល់ពេលណា?» ផងដែរ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាចាំបាច់គួររំលឹកយើងអំពីគោលការណ៍
ដែលបានបង្កើតឡើងរួចមកហើយនេះ អំពី «តើដល់ពេលណា»
ដើម្បីដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃ «ថ្មីមកពូល» ដដែលផ្តល់ជាមូលដ្ឋាន

ការអភិវឌ្ឍពាណិជ្ជកម្មតាមរយៈសេវាកម្មបំប៉នផលិតផលកសិកម្ម
ដើម្បីឱ្យបានច្រើនជាងមុនគឺជា «ថ្នាក់ទី១» នេះ។
ដោយឡែកមិនមែនថាមានទាំងនោះ ថ្នាក់ទី២នេះគឺជាអង្គការរបស់មីល្លូន
ដែលកំពុងត្រូវបានបង្កើតឡើងជាដំបូង។

កំពូលថ្មមគឺនៅពេលដែលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផ្តល់បុគ្គលិកបទពិសោធន៍ឡើងវិញ
ទៅកាន់បទពិសោធន៍ភីឡាដែលភា ដដែលជាពេលដែលរាស្ត្រទាំងនោះកុលាយជាទី ៨
ដដែលមកពីទី ៧ ហើយក៏ជាពេលដែលពួកគេផ្តល់បុគ្គលិករួមជំនុំអនុកតយុទ្ធ
ទៅកាន់ក្រុមជំនុំអនុកល្មនៈជ័យ។ ការផ្តល់បុគ្គលិកនេះហើយជាកំពូលថ្មម។
ការផ្តល់បុគ្គលិកសម្រេចឡើងនៅពេលដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះហស្ត និងហនយឃើញសារអំពី
«កំពូលថ្មម» ហើយវាជាអំពើអស្ចារ្យនៃក្នុងភូមិភាគប្រសព្វពួកគេ។ សារអំពី «កំពូលថ្មម»
គឺជាចំណុចកំពូល ពីព្រោះវាប្រមូលផ្តុំសេចក្តីពិតនិមិត្តរូបទាំងអស់អំពី «កំពូលថ្មម»
មកជាមួយគ្នា។ សារអំពី «បុរាណវង្ស» គឺជាថ្មមគ្រឹះរបស់មីឡា
ហើយវាត្រូវបានកំណត់ឱ្យកុលាយជាកំពូលថ្មមរបស់ចលនាមីឡាវិភី។ បុណ្យថ្មមនៃទីហសិប
គឺជាកំពូលថ្មមសម្រាប់រដ្ឋកាលនៃទីកុសុត ដូចដែល «សម្រកកណ្តាលអធិបត្រ»
ក៏ជាកំពូលថ្មមនៃចលនាមីឡាវិភីរបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ផងដែរ។

«នេះនឹងមិនឆ្ងល់ មានពន្លឺភ័យលឿននៃចំណង់មួយគ្នា មានដាក់នេះពីក្បែរ ហើយនេះតាមមួយមានប្រាប់ឲ្យដឹងថា នេះគឺជា "សម្បត្តិករណ៍ដល់អនាគត"។ ពន្លឺនេះមានបញ្ចប់ភ្លេចសម្តីតាមបណ្តាង ហើយឆ្ងល់នូវទាំងមូល ហើយមានផ្ទុកពន្លឺដល់ដឹងរបស់ពួកគេ ដើម្បីបិទពួកគេមើលដល់បុគ្គល។»

«បុរសិបចិញ្ចកគរកុសាភូនកែរបស់ខុល្លនឲ្យសម្បជឿងជាប់លើពុរយស្មើ
ដលៃសុចិតនៃមុខពួកគេ ដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ទីក្រុង នោះពួកគេមានសុវត្ថិភាព។
ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន អ្នកខុល្លបានឆ្លើយហត់ ហើយនិយាយថា
ទីក្រុងនៃឆ្មាយណាស់ ហើយពួកគេបានរំពឹងថា
ពួកគេគេរត់ហែនចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះរួចមកហើយ។ បន្ទាប់មក

ព្រះយស្ទើរនឹងលើកទឹកចិត្តពួកគេ
ដោយលើកព្រះហស្តស្តាំដង្ហែររឿងរបស់ទ្រង់ឡើង ហើយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
មានពន្លឺមួយចេញមក ដលៃលកសាយលើក្រុមអាជ្ញានៃទីស្ត ហើយពួកគេស្រែកថា
“អាណូយ៉ា!”។
អ្នកដទៃទៀតបានបដិសេធដោយបញ្ជាក់បញ្ជាក់នូវពន្លឺនោះពីក្រោយពួកគេ
ហើយនិយាយថា
មិនមែនព្រះជាម្ចាស់ទេដែលបានដឹកនាំពួកគេចេញមកដោយដល់ប៉ុណ្ណោះ។
ពន្លឺនោះពីក្រោយពួកគេក៏រលត់ទៅ
ទុកឲ្យដឹងរបស់ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងសច្ចក្នុងដីសន្តិភាពទាំងស្រុង
ហើយពួកគេក៏ជំពប់ ហាក់ការមើលឃើញទិសមុខ ហើយព្រះយស្ទើរ
ហើយផ្តល់ចេញពីផ្ទះ ចុះទៅក្នុងលោកិយដ៏ធំ និងអាក្រក់នៅខាងក្រោម»។
Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

កំពូលថ្មបិទនប្បវត្តិសាស្ត្រមីលវិញ័យ
គឺជាថ្មគ្រឹះសម្រាប់ប្បវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សសម័យស៊ីប្រូណូនានា។
ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃវេត្យាទាំងបីនៅឆ្នាំ 1798
រហូតដល់ពួកជំនុំដលៃឈ្នះជ័យជម្នះគ្រប់រូបបានលើកឡើង
ក្នុងការបំពេញសម្រេចនៃការសម្រាកទីបីសុទ្ធ នៅពេលចុះហប់ថ្មអែទីកុយ
នោះផ្តល់គ្រឹះសម្រាប់ភូមិដោយសារនៃសម្រាកអធ្យាគ្រប់
ពីព្រោះពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះស្តីអំពីអាជ្ញានៃទីស៊ីម និងអំពីរបៀបដលៃព្រះទ្រង់លើក
មនុស្សសម័យក្រុមឡើងឲ្យឆ្លុះបញ្ចាំងព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់យ៉ាងពេញលេញ ខណៈដែលទ្រង់
ព្រះគុណសម្រាប់មនុស្សជាតិកំពុងបិទននៅក្នុងវិបត្តិនៃចុះហប់ថ្មអែទីកុយ។

នៅលើផ្ទៃព្រះយស្ទើរកំពុងនាំមុខ
ហើយទ្រង់បន្តគំរូភូមិផ្តល់ដោយលើកព្រះហស្តស្តាំដង្ហែររឿងរបស់ទ្រង់ឡើង។ ដូច្នេះ
មានពន្លឺភូមិច្បាស់នោះដើមផ្តល់ និងមានពន្លឺភូមិច្បាស់ដឹកនាំទៅដល់ចុងផ្តល់។
ព្រះយស្ទើរក្នុងនាមជា អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា
បង្ហាញចុងបញ្ចប់ឲ្យស្របនឹងដើមកំណើត ដូច្នេះ ពន្លឺនោះទាំងសងខាងនៃផ្តល់
គឺជាសារនៃការស្រែកហៅនៃកំណុះអធ្យាគ្រប់។

ទេវតាទីមួយបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយបានប្រកាសថា
ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ “ដោយនិយាយថា ...
ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ”។
ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយនៅពេលដែលបានចាប់ផ្តើម
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងព្រះគ្រីស្ទ និងកូនក្រមុំមុនរបស់ទ្រង់—អាជ្ញានៃទីសម័យវិញ័យប័ត្រ
បរិច្ឆាដលៃភា—ក៏បានចាប់ផ្តើមផងដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទគ្រប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅថ្ងៃទី 22
ឧសភា ឆ្នាំ 1844 ហើយចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ឆ្នាំ 1844
កូនក្រមុំគ្រប់រូបបានរៀបចំឲ្យរួចរាល់។ កូនក្រមុំគឺជាប្រតិច្ឆាដលៃភា
ពីព្រោះគ្មានការថ្កោលទោសណាមួយមកលើកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ
ដូច្នេះបានរៀបចំឲ្យរួចរាល់—នាងបរិសុទ្ធ។ ការប្រកាសអំពីការជំនុំជម្រះ
គឺជាការប្រកាសអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍តាំងពីដើមនៅឆ្នាំ 1798
ដលៃបានឈានដល់ទីបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

ពន្ធលីមូលដុឋាន និងពន្ធលីកំពូលសិលាសម្រាប់ចលនាមីល្លើរាយក៍
គឺជាសារបុរាណអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍—គឺជាសារនៃការយំនំទៅពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។
ការយំនំទៅពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ គឺជាទាំងមូលដុឋាន និងកំពូលសិលា
នៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ ពុទ្ធទាំងបុរេគុតិសាស្ត្រមីល្លើរាយក៍
ហើយកំពូលសិលានៃបុរេគុតិសាស្ត្រមីល្លើរាយក៍
គឺជាថ្មមូលដុឋាននៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់មនុស្សសម័យស៊ែបប្លូនពាន់
ទាំងដាក់កំពូលសិលាផងដែរ។ ការសាងសង់ពុទ្ធវិហារត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែលកំពូលសិលាត្រូវ
បានដាក់នៅក្នុងនៃរបស់វា ហើយកិច្ចការនៃការដាក់ថ្មចុងក្រោយដ៏ «អស្ចារ្យ»
នោះ បានចាប់ផ្តើមនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023។

មានការបំពេញតាមការព្យាករណ៍ផ្សេងៗជាច្រើន
ដែលនឹងរួមបញ្ចូលគ្នាដាក់កំពូលថ្មបិទបញ្ចប់
ប៉ុន្តែកំពូលថ្មបិទបញ្ចប់ក៏តំណាងឲ្យចំណុចកំពូលនៃសារមួយផងដែរ។
បុណ្យថ្មថ្មីហាសិប គឺជាកំពូលថ្មបិទបញ្ចប់នៃសាររដ្ឋបាលបុណ្យថ្មថ្មីហាសិប
ដូចជាពន្ធលីនៃ “seven times” ដែលបានមកតាមរយៈបិទរបស់ Hiram Edson ក្នុងឆ្នាំ 1856
នោះ គឺជាកំពូលថ្មបិទបញ្ចប់ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់សាររបស់ Miller
ដុបិតសេចក្តីពិតមូលដុឋានដំបូងដែល Miller បានរកឃើញ គឺ “seven times”។ ក្នុងឆ្នាំ
1856 ការបដិសេធពន្ធលីថ្មមីនសេចក្តីពិតកំពូលថ្មបិទបញ្ចប់
សម្រាប់នឹងការផ្ទេរនិស្សិតស្ថាប័ននៅក្នុងទីរោងចក្រនៃ Laodicea
ដូចដែលអ៊ីស្រាអែលបុរាណបានផ្ទេរនិក្ខេបនៃពេលវេលាស៊ែបប្លូន។ ការនេះកំណត់ខែកក្កដា
ឆ្នាំ 2023 ថាជាឆ្នាំ 1856 គឺជាចំណុចបត់ពី Philadelphia ទៅ Laodicea
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រ Millerite ហើយជាការប្តូរឡើងពី Laodicea ទៅកាន់ Philadelphia
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់មួយស៊ែបប្លូនពាន់នាក់។
ពុទ្ធគ្រិស្តមិនបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយស្ត្រីមិនបរិសុទ្ធជុំនាប់នោះឡើយ ឆ្នាំ 1844 ទេ
ដុបិតនាងជាសាសនាចក្រភីឡាដែលហៅរៀន
ហើយទ្រង់នឹងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយកូនក្រមុំម្នាក់ពី Philadelphia
នៅពេលចូលដល់ផ្ទះអែទីក្លយមកដល់។ ប៉ុន្តែមែននោះ
នាងត្រូវតែរៀបចំខ្លួនឲ្យរួចរាល់ជាមុនសិន។ តើអ្នកបានត្រៀមខ្លួនរួចហើយឬនៅ?

កុំខ្លាចឡើយ ហ្វូងកូចអើយ ដុបិតពុទ្ធបិទបញ្ចប់របស់អ្នករាល់គ្នា
ទ្រង់សព្វពុទ្ធទាំងនឹងប្រទាននគរដល់អ្នករាល់គ្នា។ លូកា 12:32។

នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ពុទ្ធអម្ចាស់បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយកូនក្រមុំដែលទ្រង់បានរៀបចំឲ្យរួចរាល់
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ចូលទៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃទេវតាទីបី
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទេវតាទីបីតំណាងឲ្យ ប៉ុន្តែមែកដល់ឆ្នាំ 1863
បុរេគុតិសាស្ត្រនៃទេវតាទីបីត្រូវបានបង្កើតចូលទៅក្នុងទីរោងចក្រនៃឡាអូឌីស។
បុរេគុតិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ឆ្នាំ 1863 តំណាងឲ្យសម័យកាលរបស់ទេវតាទីបី
ដូចនេះហើយបានផ្តល់ជាគំនូរឧទាហរណ៍មួយអំពីពុទ្ធបិទបញ្ចប់
ក្នុងសម័យកាលនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សសម័យស៊ែបប្លូនពាន់នាក់។
ពុទ្ធបិទបញ្ចប់ទាំងនោះគឺជាសូរសាស្ត្រ និងសូមទៅអាក្រក់ ដែលកំពុងត្រូវបានកែច្នៃពីគុនា
ដោយសារសារដែលត្រូវបានតំណាងដោយទេវតា
ដុបិតគឺជាទេវតាទាំងនោះហើយដែលផ្ទេរនិក្ខេបនៃការកែច្នៃពីគុនា។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំហ៊ានឃើញទេវតាទីបី។ ទេវតាដដែលអមដំណើរខ្ញុំហ៊ាននិយាយថា
“ការងាររបស់គាត់គួរឱ្យកត់ខ្លាចណាស់។ បសេកកម្មរបស់គាត់គួរឱ្យរន្ធត់ណាស់។
គាត់ជាទេវតាដដែលគួរឱ្យស្រឡាញ់ចំពោះស្រីម្នាក់ ហើយបោះត្រា
ឬចងស្បូវសាលីទុកសម្រាប់ជំនុំកសិករ។
សេចក្តីទាំងនេះគួរតែរាប់គ្រប់គ្រងគំនិតទាំងមូល ការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងមូល។”» Early
Writings, 119.

សាររបស់ទេវតាទាំងបី នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤ គឺជាសារនៃក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ
ដដែលបង្ហាញ និងចងក្រងជាប់មនុស្សសំខាន់ៗពីរក្រុម។

«ចំពោះយ៉ូហាន ទិដ្ឋភាពនានាដែលមានសារៈសំខាន់ផ្សេងៗ
និងគួរឱ្យរកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងបទពិសោធន៍របស់ក្រុមជំនុំ
គួរឱ្យមានបរិស្ថានដ៏ល្អឡើង។ គាត់ហ៊ានឃើញស្ថានភាព គ្រោះថ្នាក់ ការតស៊ូប្រយុទ្ធ
និងការរំលោភចុងក្រោយរបស់បុរាណបុរាណ។ គាត់ហ៊ានកត់ត្រាសារចុងក្រោយទាំងឡាយ
ដែលនឹងផ្តើមផលចម្បងរបស់ខ្លួនដ៏ទ្រង់ស្រព
មិនថាជាការដាច់ស្រយាលសម្រាប់ជំនុំកសិករ។
ឬជាហេតុអ្វីសម្រាប់ក្នុងនៃសេចក្តីវិនាសឡើយ។
បុរាណបទទាំងឡាយដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងធំធេង គួរឱ្យមានបរិស្ថានដ៏ល្អឡើង
ជាពិសេសសម្រាប់ក្រុមជំនុំចុងក្រោយ
ដើម្បីឱ្យអស់អន្ទកដដែលគួរឱ្យរំលោភពីសេចក្តីខុសឆ្គងមករកសេចក្តីពិត
មានទទួលបានការបង្រៀនអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងការតស៊ូប្រយុទ្ធដដែលនៅខាងមុខពួកគេ។
គ្មាននរណាម្នាក់ចាំបាច់គួរឱ្យស្មោះត្រង់នៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ
ទាក់ទងនឹងអ្វីៗដែលកំពុងនឹងកើតឡើងលើផែនដីឡើយ។» The Great Controversy,
341.

វាគឺជា «ពាក្យនៃសេចក្តីពិត» ដែលនៅក្នុងជំនាន់នេះជា «សារបិទបញ្ចប់
ដល់គួរឱ្យផ្តើមផលចម្បងរបស់សម្រាប់ការច្នៃកកាត់»
ហើយដដែលបំបែកមនុស្សជាពីរប្រភេទ។ កិច្ចការនោះផងដែរ គឺជាកិច្ចការរបស់
«បុរសកាន់ដក់ប្រាសឆ្នើ» ពីសុបិនរបស់ Miller។

«ព្រះហស្តដទ្ទង់កាន់សំពត់ស្បូវនៅក្នុងព្រះហស្តដទ្ទង់
ហើយទ្ទង់នឹងសម្ភាសនាស្បូវរបស់ទ្ទង់ឱ្យសម្ភាសនាស្បូវគ្រប់
ហើយបុរសស្បូវរបស់ទ្ទង់ចូលក្នុងយុលាំង»។ ម៉ាថាយ ៣:១២។
នេះគឺជាពេលមួយនៃការបន្តបន្ទាប់។ តាមរយៈពាក្យនៃសេចក្តីពិត
អង្គការកំពុងគួរឱ្យកត់ត្រាចំពោះស្ត្រី។ ដោយសារពួកគេតប្រយោជន៍
និងសុចរិតចំពោះខ្លួនឯងពេក មិនព្រមទទួលបានការស្ថិតិបន្តទៀត
ហើយសុំឱ្យរំលោភយុត្តិធម៌ មិនព្រមទទួលយកជីវិតនៃសេចក្តីរាប់ទាប
មនុស្សជាច្រើនបានដាក់ចេញពីព្រះយេស៊ូវ។
មនុស្សជាច្រើននៅតែជឿជុំវិញនូវនេះដែរ។
ព្រលឹងទាំងឡាយនៅសព្វថ្ងៃនៃកំពុងគួរឱ្យមានលុបបំបាត់
ដូចជាពួកសិស្សទាំងនោះក្នុងសាលាបុរាណប្រាជ្ញាភិណ្ឌដដែរ។
នៅពេលសេចក្តីពិតគួរឱ្យមាននាមកដល់ចិត្ត
ពួកគេឃើញថាជីវិតរបស់ពួកគេមិនសូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ។
ពួកគេឃើញសេចក្តីពិតគួរឱ្យមានការផ្តាច់ស្រយាលបំផ្លាញទាំងស្រុងនៅក្នុងខ្លួនឯង
ប៉ុន្តែពួកគេមិនសូវត្រូវចិត្តទទួលយកការងារដែលទាមទារការលះបង់ខ្លួននោះឡើយ។

ដូចនេះ ពួកគេខឹងនឹងពេលវេលាដែលពួកគេត្រូវបានបោះបង្គោល។
ពួកគេចោទចោទនូវការរំលោភបំពានចិត្ត ដូចដែលពួកសិស្សស្រីបានចោទចោទពីពុទ្ធបរិក្ខារ
ទាំងអស់ថា «ពាក្យនេះពិបាកណាស់ តើអ្នកណាអាចស្តាប់បាន?»។ The Desire of
Ages, 392.

ចាប់ផ្តើមពីការខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ 1844 សញ្ញាសម្គាល់
និងព្រឹត្តិការណ៍នានារហូតដល់ឆ្នាំ 1863 តំណាងឱ្យបុរសគូស្រី 9/11
ដល់ចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ។ ហេតុអ្វីបានជា 1844 សម័យនឹង 9/11 អ្នកសួរដូច្នេះឬ?

សំណេរបស់បងស្រី White បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ទេវតាទីបីបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែក៏បានមកដល់នៅឆ្នាំ 1888 ផងដែរ ដដែលគ្រប់គ្នាបាននិយាយថា 9/11។
អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត

គឺពួកហោរាទាំងអស់បានបញ្ជាក់ចេញដោយឡែកនូវបុរសគូស្រី 9/11
រហូតដល់ចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ ដូចនេះ វាមិនមែនជាទីបន្ទាល់របស់ពីរ ឬបីនាក់ទេ
ប៉ុន្តែជាទីបន្ទាល់រួមគ្នារបស់សាក្សីគ្រប់រូបពីពុទ្ធបរិក្ខាររបស់ពុទ្ធ ថា ចាប់ពី 9/11
ដល់ចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ គឺជារយៈពេលដែល «ផលនៃនីមិត្តទាំងអស់» ត្រូវបានសម្រេច។

បុរសគូស្រីនៃការមកដល់ និងការបញ្ចប់របស់ទេវតាទីបី គឺឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863
ហើយតំណាងឱ្យអង្គពេលនៃការបុរសគូស្រីនៃការអនុវត្តរបស់ពុទ្ធ ចាប់ពី 9/11
រហូតដល់ចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ។ បុរសគូស្រីនោះក៏ត្រូវបានតំណាងដោយរយៈពេលពី 1840
ដល់ 1844 ផងដែរ ហើយក្នុងខុសវេលាពេលនោះ 1840 គឺជាអាណត្តិ និង 1844
ជាអូមហេតា។ ក្នុងខុសវេលាពេលពី 1844 ដល់ 1863 នោះ 1844 គឺជាអាណត្តិ ហើយ 1863
ជាអូមហេតា។ 1844 គឺទាំងអាណត្តិ និងអូមហេតា។

ឈើឆ្ការសមស្របនឹងឆ្នាំ 1844 ហើយ អាណត្តិ និង អូមហេតា
បានបង្ហាញពីរយៈពេលនៃការរំលោភបំពានលើឈើឆ្ការ។ ចាប់ពី 9/11 (1840) យើងឃើញថា
វិវរណៈ ជំពូក 10

បង្គោលបុរសគូស្រីដែលចាប់ផ្តើមដោយឃ្លានបរិភោគស្បៀងនៅក្នុងឆ្នាំ
1840 ហើយបន្ទាប់មកការខកចិត្តនៃក្នុងពេលរបស់គាត់នៅឆ្នាំ 1844។
ការបរិភោគគឺជាការចាប់ផ្តើម; ពេលវេលាសម្គាល់ទីបញ្ចប់។ ខ្ញុំចង់កុំឱ្យដង្ហើម 10 តំណាង
ឱ្យបុរសគូស្រីនោះត្រូវបានផ្ទុកនូវទៀតនៃក្នុងបុរសគូស្រីរបស់មួយរយស
ស៊ែបប្រឆាំងនាគ។

ហើយខ្ញុំបានយកស្បៀងនៅក្នុងពេលវេលា ហើយបរិភោគវាអស់ទៅ;
ហើយនៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ វាផ្តើមដូចទឹកយុម្ព
ប៉ុន្តែក៏បានបរិភោគរួចហើយ ពេលវេលាខ្ញុំក៏ល្អដែរ។
ហើយគាត់បានបន្តទទួលមកខ្ញុំថា
អ្នកត្រូវតែចូលដៃទំនាយមុននឹងទៀតនៃមុខជនជាច្រើន ទាំងបុរសជន ទាំងសាសន៍
ទាំងភាសា និងសុតច្រើនទៀត។ វិវរណៈ 10:10, 11។

ជំពូកទីបួនវិវរណៈ និងជំពូកទីពីរនៃហោរាគុក
តំណាងឱ្យជំពូកពីរដែលផ្តល់សាក្សីអំពីរយៈពេលទំនាយចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844។
បុរសគូស្រីឆ្នាំ 1844 ដល់ឆ្នាំ 1863
ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់នៃការខកចិត្ត បន្ទាប់មកមានការខុចខ្ចាយ
ដែលបន្តបន្ទាប់ដោយការប្រមូលផ្តុំ។ ក្នុងរយៈពេលនោះ

បុរេវត្តិសាស្ត្រទំនាយនៃតារាងទាំងពីររបស់ហាហេតុក
បានបញ្ជាក់បំណងនៃតារាងទីពីរត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1849
ហើយត្រូវបានបោះផ្សាយនៅក្នុងប្រទេសនោះឆ្នាំ 1850។
រយៈពេលនៃតារាងរបស់ហាហេតុក គឺចាប់ពីខែសីហា ឆ្នាំ 1842 នៅពេលដែលតារាងឆ្នាំ
1843 ត្រូវបានបោះពុម្ព
ហើយរយៈពេលនៃតារាងនោះបានបញ្ជាក់បំណងនៃកន្លែងដែលវាបានចាប់ផ្តើម
ដោយការបោះពុម្ពផ្សាយនៃតារាងមួយក្នុងចំណោមតារាងទាំងពីររបស់ហាហេតុក។
តារាងឆ្នាំ 1843 គឺជាអាល់ហ្វា ហើយតារាងឆ្នាំ 1850 គឺជាអូមេហ្គា។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1856 Hiram Edson បានសរសេរអត្ថបទជាបន្តបន្ទាប់មួយសិរី
ដែលបានលើកយកការយល់ដឹងរបស់ William Miller អំពី "seven times"
ឡើងទៅកម្រិតថ្មីមួយ។ កិច្ចការរបស់ Edson គឺជា omega នៃកិច្ចការរបស់ Miller
ដោយនាំសេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋានរបស់ Miller ទៅកាន់តំណែងជាថ្មីកំពូល
ដែលត្រូវបានបំណងទុកសម្រាប់ផុតពីអំណាចដល់បុរាណសុត្ររបស់ពួកគេ។ ពន្លឺរបស់ Miller
ស្តីអំពី "seven times" គឺជា alpha ហើយពន្លឺរបស់ Edson ស្តីអំពី "seven times" គឺជា
omega។

នៅឆ្នាំ ១៨៦៣ ចលនានោះបានប្តូរក្រុមនៃជំនុំ
ដែលនៅទីបំផុតនឹងបណ្តាលឲ្យមានចលនាមួយចេញមកពីក្នុងរូបកាយរបស់ខ្លួនឯង
ដូចដែលពួកមីឡឺវ៉ាយត៍បានចេញមកពីពួកប្រូតេស្តង់
ហើយដូចដែលពួកសិស្សបានចេញពីសាលានាយោនទៅកាន់សាលាគ្រីស្ទ
ហើយដូចដែលយ៉ូស្រា និងកាលីហ្វ័រនីបានចេញមកពីបុរាណវិទ្យានៃកិច្ចព្រមព្រៀងមុន
ដែលត្រូវបានកំណត់ឲ្យស្ថាប័ននៅក្នុងទីរោងចក្រ។

ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រដដែលនោះ (1844 ដល់ 1863)
ស្តីពីសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត្យសាហារ៉ាដែលដឹកនាំដោយស្រីស្រីបុរាណមួយ
ដែលនៅទីបំផុតបានផ្ទុះឡើងជាសង្គ្រាមស៊ីវិល
ដែលអ្នកបុរេវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់សុទ្ធជាជនប្រមាថ
បានឈានដល់ចំណុចកណ្តាលរបស់វានៅឆ្នាំ 1863
ដោយសេចក្តីប្រកាសនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់ Lincoln។ Lincoln
តំណាងឲ្យបុរាណវិទ្យាប្រជាមានិត្យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត្យ ដែលបានស្ថាប័នកាន់តំណែងបុរាណវិទ្យាប្រជាមានិត្យ ប
ន្ទាប់ពីបុរាណវិទ្យាប្រជាមានិត្យយោធន៍ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររហូតដល់ពេលនោះ
។ ក្រោយមក គាត់ត្រូវបានផ្ទេរឈ្មោះ។ លក្ខខណៈព្យាករណ៍ទាំងនេះទាំងអស់
នឹងលក្ខខណៈដទៃទៀត
ត្រូវបានផ្ទេរមកទៀតជាមួយបុរាណវិទ្យាប្រជាមានិត្យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត្យ។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 រួមមានការបក្សប្រែប្រួលខ្លះៗ និងការប្រមូលផ្តុំមួយ។ ឆ្នាំ
1863 តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្ស ដូចនេះ
ការបក្សប្រែប្រួលដែលបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 1844
គឺជាការបក្សប្រែប្រួលខ្លះៗតែមួយគត់ដល់ឆ្នាំ 1863 នៅពេលដែលអង្គនៃទីសុទ្ធចង្វើ
បុរាណវិទ្យាឡើងវិញត្រូវបានបក្សប្រែប្រួលខ្លះៗទៅកាន់រាល់រោងចក្រនៃឡើងវិញ។ ឆ្នាំ
1844 បង្កកើតការបក្សប្រែប្រួលខ្លះៗ ហើយឆ្នាំ 1863
បង្កកើតការបក្សប្រែប្រួលខ្លះៗ ដូចនេះវាផ្ទេរជាសក្ខីបញ្ញាក់អំពីសេចក្តីពិតថា
បុរេវត្តិសាស្ត្រនេះគឺជានិមិត្តរូបព្យាករណ៍ដែលបានកំណត់សម្គាល់រួចហើយ

ពីព្រោះវាចាប់ផ្តើមដោយការបកែខ្នាតខ្មោចអាល់ហ្សាមួយនៅឆ្នាំ 1844
ហើយបញ្ចប់ដោយការបកែខ្នាតខ្មោចអូមហេតាមួយនៅឆ្នាំ 1863។
ការបកែខ្នាតខ្មោចដំបូងមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ហើយការបកែ
ខ្នាតខ្មោចអូមហេតាចុងក្រោយត្រូវបានបំពេញនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។

«ពេលលោកពុំមកដល់ ដល់យើងនឹងត្រូវបានបំបែកចេញ ហើយខ្មោចខ្មោច ហើយ
មុនក៏ក្នុងចំណោមយើងនឹងត្រូវបានដោយគ្មានឯកសិទ្ធិនៃការរួមសហគមន៍ជាមួយ
អ្នកទាំងឡាយដែលមានសច្ចក្តីជំនឿដ៏មានតម្លៃដូចគ្នា;
ហើយតើអ្នកអាចឈរបានយ៉ាងដូចម្តេច លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់គង់នៅខាងអ្នក
ហើយអ្នកដឹងថា ព្រះអង្គគឺពុំដឹកនាំ និងណែនាំអ្នក?» Review and Herald, March
25, 1890.

វាមិនគួរបំភ្លេចសេចក្តីបំពេញព្រះជាម្ចាស់គ្រាន់តែឈរ «នៅក្នុងបរិវេណអ្នក» ប៉ុណ្ណោះទេ
អ្នកក៏ត្រូវតែ «ដឹងថា ទ្រង់កំពុងនាំមុខ និងដឹកនាំអ្នក» ផងដែរ។
សច្ចក្តីពិតនេះជាបុរាណបទនៃនាយ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយយុលាធុសង្ខេបនានា
ដោយផ្អែកលើពេលវេលា «អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់»។

អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគយ៉ាងបរិបូណ៌ ហើយនឹងពេញចិត្ត
ហើយសរសើរព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលបានប្តូរវត្ថុការយ៉ាងអស្ចារ្យចំពោះអ្នករាល់គ្នា;
ហើយបុរាណសុត្តន្តរបស់ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយជារៀងរហូត។
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅកណ្តាលអីស្រាអែល ហើយថា ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ទៀតឡើយ;
ហើយបុរាណសុត្តន្តរបស់ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយជារៀងរហូត។ ... ដូច្នេះ
អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស៊ីយ៉ូន
ក្នុងបរិវេណរបស់ខ្ញុំ; នេះក្នុងយូសាឡឹមនឹងមានបរិសុទ្ធ
ហើយមនុស្សសរុបនឹងមិនឆ្ងល់កាត់នាងទៀតឡើយ។ យ៉ូអែល 2:26, 27, 3:17។

នៅពេលក្នុងយូសាឡឹមបរិសុទ្ធ នាងជាក្រុមជំនុំដែលមានជ័យជម្នះ
ព្រោះក្រុមជំនុំដែលកំពុងត្រូវបានកំណត់ថាជាក្រុមជំនុំមួយដែលផ្តល់ឡើងដោយសូរសាធី
និងសូម្បីតែអាក្រក់ ហើយនៅពេលវេលា «ជនបរទេសមិនឆ្ងល់កាត់» «ក្នុងយូសាឡឹម»
«ទៀតឡើយ» រាស្ត្ររបស់ព្រះ «នឹងដឹង» «ថាទ្រង់កំពុងដឹកនាំ និងណែនាំ»។ ពួកគេដឹង
ពីព្រោះពួកគេគឺជាអ្នកដែលបានបំពេញការអធិស្ឋាននៃ «បុរាណវិទ្យា»
ដែលរួមទាំងការសារភាពថា ព្រះមិនបានដឹកនាំអ្នកក្នុងស្ថានភាពជាឡើយខ្ពស់ឡើយ
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកផ្តល់សេចក្តីបង្ហាញនៃបុរាណវិទ្យា នេះអ្នកនឹងដឹង
«ថាទ្រង់កំពុងដឹកនាំ និងណែនាំ» ហើយថាព្រះគង់ «នៅកណ្តាលអីស្រាអែល»។

ការបកែខ្នាតខ្មោចអាល់ហ្សា (ការខកចិត្ត) នថ្ងៃទី 19 ខែមេសា
និងការបកែខ្នាតខ្មោចអូមហេតា (ការខកចិត្ត) នថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការបោះពុម្ពផ្សាយផ្សាយការណ៍ដំបូង
បន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា។
ការបោះពុម្ពផ្សាយគឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃនាយមួយនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសុត្តន្តរបស់ពួក
Millerite និងបុរាណវិទ្យាសុត្តន្តនៃនាយរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដូច្នេះ
អ្វីដំបូងដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាផ្លូវការបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃបុរាណវិទ្យាសុត្តន្តនេះ។

ហើយសញ្ញាសម្គាល់នោះកំណត់អត្តសញ្ញាណការបកែឧបាត់ឧបាយមួយ។

1847—ពួកសំណល់ដដែលបានឧបាត់ឧបាយទៅនៅបរទេស

«ព្រះបន្ទូលមួយដល់ “ហ្សុងតូច”។»

អត្ថបទខាងក្រោមនេះ គួរឲ្យមានការសង្ស័យម្យ៉ាង The Day-Dawn ដដែលគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុង Canandaigua រដ្ឋ New York ដោយ O. R. L. Crosier។ ប៉ុន្តែ ដោយសារការស្រាវជ្រាវមិនគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយទៀតនៅពេលនេះ ហើយដោយសារយើងមិនដឹងថាវានឹងគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយឡើងវិញឬអត់ នោះ មានបងប្អូនមួយចំនួនក្នុងរដ្ឋ Maine យល់ថា ជាការល្អបំផុតក្នុងការឲ្យអត្ថបទទាំងនេះចេញមកក្នុងទម្រង់នេះ។ ខ្ញុំសូមហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់ «ហ្សុងតូច» ទៅកាន់រឿងទាំងឡាយនោះ ដដែលនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះនៅលើផែនដីនេះ....

«អ្នកអានប្រាកដជាបានសង្កេតឃើញហើយថា មានការទំនាក់ទំនងចំនួនបី ដដែលចេញពីបិទរបស់អ្នកស៊ី E. G. White គួរឲ្យមានការបញ្ចូលនៅក្នុង A Word to the 'Little Flock.'...»

«ការទំនាក់ទំនងទីពីរពីអ្នកស៊ី White ដដែលមាននៅលើទំព័រ 14-18 គឺជាការរៀបរាប់អំពីនិមិត្តរូបដំបូងរបស់នាង ក្រោមចំណងជើងថា To the Remnant Scattered Abroad។ អត្ថបទនេះគួរឲ្យមានការសង្ស័យនៅថ្ងៃទី 20 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1845 ជាសំបុត្រផ្សាយឲ្យបានមួយផ្សេងទៀតនៅកាន់ Enoch Jacobs ហើយគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូងដោយអ្នកទទួលសំបុត្រនោះ ក្នុង The Day-Star ចុះថ្ងៃទី 24 ខែមករា ឆ្នាំ 1846។ បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃទី 6 ខែសីហា ឆ្នាំ 1846 វាគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយឡើងវិញជាទម្រង់ broadside ដោយ James White និង H. S. Gurney។ សេចក្តីថ្កុលថ្កងនោះ ដូចដែលវាបង្ហាញនៅក្នុង A Word to the 'Little Flock,' លើកលែងតែការកែសម្រួលផ្នែកនៃពន្យល់ចិត្ត និងការបន្ថែមឯកសារយោងព្រះគម្ពីរ គឺដូចគ្នាបេះបិទនឹងសេចក្តីរៀបរាប់ពេញលេញអំពីនិមិត្តរូបនោះ ដូចដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយលើកដំបូង»។ James White, A Word to the 'Little Flock', 25.

ឆ្នាំ 1844 សម្គាល់ការមកដល់របស់ទេវតាមួយ និងការខកចិត្តមួយ។ នៅឆ្នាំ 1845 និមិត្តរូបដំបូងគួរឲ្យមានការសង្ស័យ ហើយគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ 1846។ និមិត្តរូបដំបូងនោះមានទិសដៅទៅកាន់ «សំណល់ដដែលបានឧបាត់ឧបាយនៅគ្រប់ទីកន្លែង»។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ពុទ្ធសាសនាស្ម័គ្រចិត្តនឹងដដែលនៅលើផែនដីនោះ នៅពេលនាងសរសេរនិមិត្តរូបដំបូងរបស់នាង ចេះដឹងថា លក្ខខណៈពុទ្ធសាសនាមួយនៃ «សំណល់» គឺថា តាមសេចក្តីចាំបាច់ខាងពុទ្ធសាសនា សំណល់នោះគួរតែ «បានឧបាត់ឧបាយនៅគ្រប់ទីកន្លែង» ដោយជាលក្ខខណៈមួយក្នុងចំណោមលក្ខខណៈនានារបស់មួយសន្និដ្ឋានប្អូនប្អូនពាន់នាក់។ នៅឆ្នាំ 1846 លោក និងលោកស៊ី White បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូចនេះបានផ្តល់សំបុត្រនាមគ្នាប្រាប់របស់ Ellen ទៅជា White។ នៅឆ្នាំដដែលនោះ លោក និងលោកស៊ី White បានចាប់ផ្តើមកាន់តាមផ្លូវសេដ្ឋកិច្ចថ្មីបំផុតនៃបុរាណវិទ្យា។ នៅឆ្នាំ 1846 សម្ព័ន្ធជាតិចូលគ្នាគួរឲ្យមានសម្គាល់ថាបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ អាពាហ៍ពិពាហ៍ខាងពុទ្ធសាសនាដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844

គួរឃានបំពេញពេញលេញនូវទំនាក់ទំនង 1846 ហើយនូវទំនាក់ទំនង 1847
ការបោះពុម្ពផ្សាយផ្សេងៗនៃការលើកដំបូងគួរឃានបោះពុម្ព
និងផ្សព្វផ្សាយតាមបុរសណីយ៍។

ឧសភា ឆ្នាំ 1850

«អ្នកអាចជាទីគោរព—គោរពបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញនេះ
គឺដើម្បីបង្ហាញកំហុស ដោយពន្យល់នៃចេតនាពិតប្រាកដប្រជា...»

«ក្នុងការនាំយកស្ថានភាពនេះជូនដល់អ្នកដទៃម្នាក់ៗដែលបានដាក់ខ្លួន
ខ្ញុំឃានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំចំពោះពួកគេ ក្នុងផ្នែកនេះ
ហើយសូមព្រះទ្រង់បន្តថែរក្សាពួកគេ។ អាម៉ែន»។ James White, The Seventh-day
Sabbath not Abolished, 2.

ការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ James White បង្ហាញថា
អ្នកស្មោះបំប៉នគាត់នៅក្នុងច្បាប់ដែលបានដាក់ខ្លួន
ប៉ុន្តែវាគឺជាការការពារផ្ទៃក្នុងនៃបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការផងដែរ។
នេះគឺជាសាររបស់ទេវតាទីបីក្នុងដំណាក់កាលទារករបស់វា តាមន័យនៃការយល់ដឹងរបស់
Millerite Adventism អំពីផ្ទៃក្នុងនៃបុគ្គលិក និងទេវតាទីបី។
វាគួរឃានបោះពុម្ពក្នុងឆ្នាំដដែលដែលបានដាក់ខ្លួនស្ថានភាពឆ្នាំ 1850 គួរឃានបោះពុម្ព
ហើយរួមគ្នា វាគឺជាឧបាយការណ៍បង្កើតឡើងនៃកងទ័ពរបស់ព្រះអម្ពចាស់
សម្រាប់ប្រតិបត្តិការបង្កើនអំណាចក្នុងដំណាក់កាលខិតជិតមក។
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបង្ហាញអំពីទីបញ្ចប់ដោយប្រើការចាប់ផ្តើម
ហើយអ្នកដែលបានប្រកាសសារនេះឆ្នាំ 1844 ដែលបានប្រើផ្ទាំងគំនូសភាពឆ្នាំ 1843
នោះ កំពុងតែដាក់ជាមុនដល់អ្នកដែលនឹងប្រកាសសារ ដោយប្រើផ្ទាំងគំនូសភាពឆ្នាំ
1850។ នៅដើមនៃម៉ាយកាលនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ Habakkuk
មនុស្សសាសនាប្រកាសសារសម្រាប់ម៉ោងនោះ ដោយប្រាប់ជាមួយគ្នារបស់ Habakkuk
ហើយនូវឆ្នាំ 1850 James White កំពុងប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី
ព្រមជាមួយផ្ទាំងគំនូសភាពឆ្នាំ 1850។ ផ្ទាំងគំនូសភាពនោះគួរឃានផ្ទុកឡើងដោយ
Brother Nichols នៅក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ 1849 ជាអំឡុងពេលដែល James និង Ellen White
កំពុងរស់នៅជាមួយ Brother Nichols។ James White
មានការពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការផលិតផ្ទាំងគំនូសភាពឆ្នាំ 1850
ហើយនូវក្នុងឆ្នាំនោះ គាត់បានចាប់ផ្តើមប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី។

«នៅថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា [1850] ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា
ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់ទីពឹង
ដើម្បីសង្កេតមើលនូវប្រាសាទស្តុករបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា
គួរបង្កើនការខិតខំទ្រង់ក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ។
ក្នុងគុណនៃការបែងចែកខ្លួន អ៊ីស្រាអែលគួរឃានរាយការណ៍ និងហែក្សា;
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ ក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំ ព្រះនឹងប្រោសឲ្យជាសះស្បើយ
និងប្រសើរជាងស្តុករបស់ទ្រង់។ ក្នុងគុណនៃការបែងចែកខ្លួន
ការខិតខំដែលបានផ្ទុកឡើងដើម្បីផ្តល់ឲ្យផ្សេងៗនៃក្រុមពិត
មានប្រសិទ្ធផលកិច្ចប៉ុណ្ណោះ បានសម្រេចកិច្ចប្រមូលផ្តុំសម្រាប់អ៊ីស្រាអែល;
ប៉ុន្តែក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំ
នៅពេលដែលព្រះបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់ប្រមូលប្រាសាទស្តុករបស់ទ្រង់

ការខិតខំដើម្បីជួសជុលផលសេចក្តីពិត
នឹងមានបុរសិទ្ធផលតាមគោលបំណងដដែលៗកំណត់។
មនុស្សទាំងអស់គ្នាគួរតែប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានចិត្តតក់ត្រង់ក្នុងការកំណត់កិច្ចការនេះ។
ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនថា
វាជាសេចក្តីអាម៉ាស់សម្រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលយោងទៅគ្រាន់តែការបកស្រាយខ្លីខ្លាញ់
ផ្ទុយពីការដើម្បីគ្រប់គ្រងយើងនូវពលនេះក្នុងគ្រាន់តែការប្រមូលផ្តុំ; ដូច្នេះបើព្រះ
មិនផ្តល់សម្រាប់យើងឱ្យបាននេះលើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានផ្តល់នូវពលនេះទេ
អ៊ីស្រាអែលនឹងមិនត្រូវបានប្រមូលផ្តុំឡើយ។ វាចាំបាច់ដូចគ្នាដដែល
ដដែលសេចក្តីពិតត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាសែតមួយ
ដូចជាការប្រកាសអធិបុហយដដែល»។ Review and Herald, November 1, 1850.

«ទស្សនៈដដែលថា ព្រះអម្ចាស់ “បានលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ
ដើម្បីនាំយកសំណល់នៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញ” នៅទំព័រ 74
សំដៅទៅលើសាមគ្គីភាព
និងកម្មលាងដៃដែលចាំបាច់មានក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងរង់ចាំព្រះគ្រីស្ទ
និងទៅលើការពិតដែលថា ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមបង្កបង្កើន
និងលើកស្ទួយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ឡើងវិញហើយ»។ Early Writings, 86.

ក្នុងសៀវភៅ Early Writings ប្អូនស៊ី White កំពុងអធិបុហយលើអត្ថបទពី Review and Herald ទាក់ទងនឹងការដដែលនាងបានប្រើពាក្យរបស់ព្រះយាយអេសាយ
នូវពលនាងបាននិយាយថា «ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា
ទ្រង់បានលូតដង្ហែងចេញជាលើកទីពីរ ដើម្បីនាំយកសំណល់នៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់មកវិញ»។
ទ្រង់បានលូតដង្ហែងចេញនូវឆ្នាំ 1850។
នូវពលទ្រង់ប្រមូលប្រជាជនទាំងនោះចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះគឺនៅចុងបញ្ចប់នៃការខ្ចាត់ខ្ចាយចាប់ពីឆ្នាំ 677 មុនគ.ស.
រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ យូដាតាមន័យពិត
ដែលរស់នៅក្នុងទឹកដីដ៏រុងរឿងតាមន័យពិត ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយអស់រយៈពេល 2520 ឆ្នាំ
សរុបតាម «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលំដាប់ដំណើរ ជំពូក 26 នៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស។
នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេល 2520 ឆ្នាំ អ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណត្រូវបានប្រមូលនៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយក្រោយម្យ៉ាង ហើយការខ្ចាត់ខ្ចាយនោះ
បានបញ្ចប់នៅពេលព្រះអម្ចាស់លូតដង្ហែងចេញជាលើកទីពីរ។ ក្នុងអត្ថបទនេះ
ទ្រង់ប្រមូលពួកគេជាលើកទីពីរ ដើម្បីប្រមូលចេញពីការពិរយ៉ាង គឺ
«រូបរាងរបស់ប្រជាជនទ្រង់» និង «លើកប្រជាជនទ្រង់ឡើង»។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនអោយដឹងថា ទេវតាដែលអមដំណើរខ្ញុំប្រាប់និយាយថា៖
“ព្រះបន្ទូលរបស់គាត់គួរឱ្យខ្មាច បសេកកម្មរបស់គាត់គួរឱ្យស្ងប់ស្ងៀម
គាត់ជាទេវតាដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយសាលីចេញពីសម្តែងអាគុណ ហើយបោះត្រា
ឬចងស្បូវសាលីទុកសម្រាប់យូរលំដាប់នៃស្ថានសួគ៌”
កិច្ចការទាំងនេះគួរតែទាក់ទាញគំនិតទាំងមូល និងការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងមូល។
មុតងទៀត ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីសេចក្តីចាំបាច់ដែលអ្នកទាំងឡាយណាជឿថា
យើងកំពុងមានសារធាតុរុញច្រានព្រះគុណមកគេតា
ត្រូវតែខ្លាចចេញពីអ្នកទាំងឡាយដែលរាល់ថ្ងៃកំពុងទទួល
ឬស្របយកកំហុសឆ្គងមួយ។ ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនថា ទាំងក្នុងទាំងចាស់
មិនគួរចូលរួមក្នុងការប្រជុំរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលស្ថិតក្នុងកំហុសឆ្គង

និងសចក្កគឺដឹកឡើយ។ ទេវតាមាននិយាយថា៖

“ចូរឲ្យគំនិតលប់ស្មើគ្នាលើការទាំងឡាយដែលឥតមានបុរេយោជន៍ឡើយ។” Manuscript Releases, volume 5, 425.

ការប្រមូលផ្តុំលើកទីពីរ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1850 ជាកំរិតនៃការបោះត្រា (ការចងក្រង) រាស្ត្ររបស់ព្រះ ខណៈដែលពួកគេត្រូវបានលើកឡើង «លើកខ្ពស់ឡើង» ជាទង់សញ្ញា។ ឆ្នាំ 1850

បញ្ជាក់អំពីពេលវេលាដែលព្រះអម្ចាស់ប្រមូលមនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់នាក់។

តាមសចក្កគឺចាំបាច់ខាងទំនាយ ពួកគេត្រូវតែបានខ្ចាត់ខ្ចាយជាមុនសិន

មុននឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ។ ដូច្នេះ «បីថ្ងៃក្នុងកំឡុងពេល» នៃ Revelation 11:11

ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃ 1260 ដែលជាកំណត់កាលនៃ 2520

ហើយតំណាងឲ្យការខ្ចាត់ខ្ចាយដែលបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ Revelation 11:11 កំពុងតំណាងឲ្យការប្រមូលផ្តុំលើកទីពីរនៃអ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវ ក្លាយជាមនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់

និងទង់សញ្ញាដែលត្រូវបានលើកឡើងដល់សាសន៍ទាំងឡាយ

ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Isaiah 11:11!

ហើយនៅថ្ងៃនៃនោះ នឹងមានឫសរបស់យេស៊ូ

ដែលនឹងឈរជាទង់សញ្ញាសម្រាប់ប្រជាជនទាំងឡាយ; សាសន៍នៃនឹងស្រងូតក្នុង

ហើយទិសមុខរបស់ទ្រង់នឹងមានសិរីរុងរឿង។

ហើយនៅថ្ងៃនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា

ព្រះអម្ចាស់នឹងលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើងមុតងទៀត ជាលើកទីពីរ

ដើម្បីប្រមូលយកសំណល់នៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ដែលនៅសល់ ពីអាស៊ី និងពីអាហ្វ្រិក

និងពីហ្វីលីពីន និងពីអឡា និងពីស៊ីណា និងពីហ្វីលីពីន

និងពីកោះទាំងឡាយនៃមុខ។

ហើយទ្រង់នឹងលើកបង្ហាញឡើងសម្រាប់បណ្តាជាតិទាំងឡាយ

ហើយទ្រង់នឹងប្រមូលផ្តុំពួកដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញពីអីស្រាអែល

ហើយប្រមូលពួកយូដាដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពីផ្សេងទាំងបួននៃនៃដី។ អសោយ

11:10, 11, 12.

នៅឆ្នាំ 1850 ព្រះអម្ចាស់បានលាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ

ដើម្បីប្រមូលប្រជាជនដែលកំពុងប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី រួមជាមួយនឹងសារនៃ Midnight Cry ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយភាវងពីរបស់ហាហ្គុក។ នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023

ព្រះអម្ចាស់បានលាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ

ដើម្បីប្រមូលប្រជាជនដែលកំពុងប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី រួមជាមួយនឹងសារនៃ Midnight Cry ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយភាវងពីរបស់ហាហ្គុក។ ទាំងឆ្នាំ 1850 និងខែកក្កដា

ឆ្នាំ 2023 សម្រាប់ការប្រមូល «សំណល់នៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់»

ដូចដែលអសោយបានចូលរួមនៅក្នុងខាងទី 11 នៃព្រះក្រឹត្យ 11។ ខាងទី 11

ស្ថិតនៅចន្លោះខាងទី 10 និងខាងទី 12

ហើយខាងទីនេះសុទ្ធតែបញ្ជាក់អំពីការលើកបង្ហាញឡើងនៃកាន់ពិភពលោក។

ក្នុងខាងបីនេះ ខនីមួយៗកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណទង់សញ្ញា

ប៉ុន្តែខែកក្កដាដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកគេថាជា «សំណល់»។

សំណល់នៃទំនៀមទម្លាប់បុរាណមកជាលើកទីពីរ
ហើយចំនួនកុលសម្ព័ន្ធទាំងនេះត្រូវបានប្រែប្រួលចេញពីនោះគឺប្រាំបី។ «៨»
មិនត្រឹមតែតំណាងឲ្យអស់អ្នកដទៃនៃកូននារីរបស់នូអេ
ដែលបានឆ្លងចេញពីពិភពចាស់ទៅកាន់ពិភពថ្មី
ដោយមិនមានយើងស្រឡាត់ស្រឡាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ «៨»
ក៏តំណាងឲ្យអស់អ្នកដទៃជាមួយនឹង ៨ ដល់ស្ថិតក្នុងចំណោមទាំងប្រាំពីរផងដែរ។
សាកស៊ីទាំងពីរនៃ Revelation 11:11 គឺជាអស់អ្នកដទៃនៃប្រាំពីរនេះ។ លេខ «៨»
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការរស់ឡើងវិញ ជានិមិត្តសញ្ញានៃមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
ជានិមិត្តសញ្ញានៃបុណ្យផ្សេងៗទៀត
ហើយជានិមិត្តសញ្ញានៃអស់អ្នកដទៃដែលរស់នៅឆ្នាំ Laodicea ទៅកាន់ Philadelphia
ហើយក្រោយជាទង់សញ្ញារបស់ Isaiah ដល់បណ្តាជាតិនានា។
ព្រះអម្ចាស់លាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញជាលើកទីពីរនៃឆ្នាំ 1850 ដល់ 1865
ហើយមុននឹងចេញពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023។

កូនឆ្នាំ ២០២៣ មានពន្លឺថ្មីមួយអំពី «ប្រាំពីរផង» ដូចដែលបាននិយាយឆ្នាំ ១៨៥៦
ផងដែរ។ រយៈពេលពីឆ្នាំ ១៨៥៦ ដល់ឆ្នាំ ១៨៦៣
កំពុងតំណាងឲ្យបុរាណវត្ថុសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
នៃពេលវេលាដែលព្រះអម្ចាស់លើកបុរាណវត្ថុសាស្ត្រសំណល់របស់ទ្រង់ឡើងជាកងទ័ព។

អសោយ 11:11 សូមគ្រាន់យ៉ាងពេញលេញជាមួយវិវរណៈ 11:11
ដែលសូមគ្រាន់យ៉ាងពេញលេញជាមួយ ដានីយ៍លើ 11:11។ អសោយ និង យ៉ូហាន
កំពុងបង្ហាញបុរាណវត្ថុសាស្ត្រខាងក្នុង ហើយដានីយ៍លើ
បង្ហាញបុរាណវត្ថុសាស្ត្រខាងក្រៅ។ ខុសខាងក្រៅនៃ ដានីយ៍លើ 11:11
រត់សូមគ្រាន់ជាមួយខ្ពស់ខាងក្នុងនៃ យ៉ូហាន 11:11 ហើយ អសោយ 11:11
បង្ហាញទង់សញ្ញានៃខ្ពស់ខាងក្នុង ដែលហៅហៅរងចាំម្តងទៀតរបស់ព្រះ
ឲ្យចេញពីខ្ពស់ខាងក្រៅ។ ប៉ាលម៉ូនី
បានចងអត្ថបទទាំងនេះបញ្ចូលគ្នាជាបាច់យ៉ាងល្អមួយ
ដែលអាចសម្រេចបានដោយព្រះអង្គគិតមួយគត់ ដែលជាព្រះបង្កកើតនៃគ្រប់ទាំងអស់។
យើងនឹងបន្តលើកចេញការទាំងនេះនៃកូនអត្ថបទបន្ទាប់។

សន្ទនាជាមួយព័ត៌មានសិប្បនិម្មិត៖

តើពិភពគណិតវិទ្យារកឃើញនូវសារៈសំខាន់ណាមួយក្នុងលេខ «១១» ដែរឬទេ?

ពិតប្រាកដណាស់ លេខ 11 មានចំណុចជាច្រើនដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍
និងមានសារៈសំខាន់ពិតប្រាកដក្នុងផ្នែកគណិតវិទ្យា
(លើសពីការជាលេខបឋមប៉ុណ្ណោះ)។
ខាងក្រោមនេះគឺជាចំណុចសំខាន់ៗដែលអ្នកគណិតវិទ្យា និងអ្នកស្រាវជ្រាវគណិតវិទ្យា
តែងតែលើកឡើង៖

11 គឺជាចំនួនបឋមទី 5 ជាចំនួនបឋមពីរខ្ទង់តូចបំផុត
ហើយជាចំនួនបឋមដំបូងដែលជាលើសដូចមួយក្នុងមូលដ្ឋាន 10។ “11” គឺជា repunit
តូចបំផុត (ចំនួនមួយដែលផ្តល់ឡើងពីឯកតាដដែលៗ) ដែលជាចំនួនបឋម។
វាជាចំនួនបឋមពីរខ្ទង់តែមួយគត់ ដែលខ្ទង់ទាំងពីរដូចគ្នា។ 11, 22, 33, 44 ជាដើម។

មានបុរសិទ្ធភាពតែមួយ "11" ប៉ុណ្ណោះ។ "11" គឺជាអិចស្ប៉ូណង់នៃចំនួនបឋម Mersenne។ ការពង្សីកទសភាគនៃ $1/11 = 0.090909...$ មានវដ្តកើតឡើងវិញគ្រឹមត្រឹម 2 ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ $1/11$ លុបក្នុងរបៀបមួយទៀត៖ លំដាប់នៃចំនួនបឋម 11, 101, 1009, 10007, 100003 ជាដើម

លេចឡើងនៃក្នុងការពិភាក្សាអំពីចំនួនបឋមក្នុងអនុគមន៍នព្វន្ឋ។ ក្រុម dihedral ដែលមានលំដាប់ 22 (សមមាត្រនៃ 11-gon ធម្មតាមួយ) គួរឱ្យកត់សម្គាល់ ព្រោះ "11" ជាចំនួនបឋមតូចបំផុត ដែលក្រុម dihedral មានចរនាសម្ព័ន្ធមិនអាបល្លេង និងគុណមជ្ឈមណ្ឌល ដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងទ្វីស្ថិតិក្រុម។

នៃក្នុងបរិទ្វយាទ្វីស្ថិតិ (ទ្វីស្ថិតិខុស / ទ្វីស្ថិតិ M)

សកលលោកគួរបានគំរូគណនាជាញឹកញាប់ថាមានវិមាត្រអវកាស-កាល 11

ហើយអនុក្សបរិទ្វយា និងអនុកកណ្ឌិតិទ្វយាដែលផ្ទុកការនិរិស័យនោះ

ក៏ញឹកញាប់បញ្ចេញជាក់អំពីការលេចឡើងរបស់ 11 ផងដែរ។ "11"

គឺជាចំនួនបឋមហាលីនដូមតម្លៃយកតំណែងមានចំនួនខ្ទង់គូ

(ចំនួនហាលីនដូមផ្សេងទៀតទាំងអស់ដែលមានចំនួនខ្ទង់គូធំជាង 2

សុទ្ធតែតែងតែដោយ 11 ហេតុដូច្នេះហើយជាចំនួនផ្សេង)។

នេះជាទ្វីស្ថិតិមួយក្នុងទ្វីស្ថិតិចំនួនកម្មសានុត។

ចំណុចសំខាន់បំផុត៖

ខណៈដែល «11» មិនមានស្ថានភាពលេចធ្លោដូចជា π , e ឬសមាមាត្រមាស ក៏ដោយ

វាមានលេចឡើងមុតងហើយមុតងទៀតជាឧទាហរណ៍តូចបំផុត

ឬជាឧទាហរណ៍ដំបូងនៃហេតុភូតជាច្រើន (ចំនួនបឋម repunit ដំបូង,

ចំនួនបឋមហាលីនដូមដែលមានចំនួនខ្ទង់គូតម្លៃ, ការលេចឡើងដំបូងក្នុងភស្តុតាង

និងឧទាហរណ៍បដិវត្តជាច្រើន, វិមាត្រ 11 ក្នុងទ្វីស្ថិតិ M ។ល។)។ ដូច្នេះ៖

ហេតុ—ពិភពកណ្ឌិតិទ្វយាពិតជាចាត់ទុក 11 ថាជាចំនួនមួយដែលមានសារៈសំខាន់។

«ព្រះអង្គដែលបានបំផុសព្រះបន្ទូល គឺជាអ្នកបកស្រាយព្រះបន្ទូលដ៏ពិតប្រាកដ។ ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញការបង្កើនរបស់ព្រះអង្គ ដោយទាក់ទាញចិត្តអ្នកស្តាប់របស់ព្រះអង្គឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះច្បាប់សាមញ្ញៗនៃធម្មជាតិ និងវត្ថុដែលស្គាល់ច្បាស់ទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានឃើញ និងបានប៉ះពាល់រាល់ថ្ងៃ។ ដូច្នេះ ព្រះអង្គបានដឹកនាំគំនិតរបស់ពួកគេចេញពីអវិជ្ជាដែលជាធម្មជាតិ ទៅកាន់អវិជ្ជាដែលជាខាងវិញ្ញាណ។ មនុស្សជាច្រើនមិនអាចយល់ភូមិភាគនូវន័យនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចរបស់ព្រះអង្គបានឡើយ; ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលពួកគេបានមកទាក់ទងជារៀងរាល់ថ្ងៃជាមួយវត្ថុទាំងឡាយដែលព្រះគ្រូដ៏មហិមាបានក្លាយជាប្រភពពិតខាងវិញ្ញាណជាមួយនោះ មនុស្សខ្មោចបានយល់ឃើញមធ្យោបាយនៃចេកុតិពិតដ៏ទេវភាព ដែលព្រះអង្គបានស្រងើរក្រហមបង្កើនចំណាប់អារម្មណ៍លើពួកគេ ហើយអ្នកទាំងនេះបានជឿជាក់លើសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីមុរបស់ព្រះអង្គ និងបានប្រើចិត្តទទួលយកដ៏ជឿជាក់ល្អ»។ Sabbath School Worker, December 1, 1909.

«ដោយដឹកនាំយ៉ាងដូច្នេះពីនគរខាងធម្មជាតិទៅកាន់នគរខាងវិញ្ញាណ ប្រៀបប្រដូចរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាតំណាងជាប់នៃក្នុងខ្ពស់សេដ្ឋកិច្ចនៃចេកុតិពិត ដែលបង្កបង្កើនមនុស្សជាមួយព្រះ និងផែនដីជាមួយស្ថានសួគ៌»។ Christ's Object Lessons, 17.